

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Tato příloha je nedílnou součástí školního řádu platného od 1.9.2026

Na základě ustanovení § 30, odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v platném znění byla vypracována příloha školního řádu – Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků. Jsou v ní stanoveny způsoby, pravidla a kritéria hodnocení žáků v souladu se školním vzdělávacím programem. Podrobnější kritéria a způsoby hodnocení v jednotlivých vyučovacích předmětech jsou uvedeny ve školním vzdělávacím programu školy a vycházejí z pravidel hodnocení stanovených touto přílohou školního řádu.

1. OBECNÉ ZÁSADY HODNOCENÍ

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka vychází z míry dosažení očekávaných výstupů a vzdělávacích cílů stanovených školním vzdělávacím programem pro daný předmět a ročník. Hodnocení je průběžné, srozumitelné, přiměřené věku a individuálním možnostem žáka a zohledňuje jeho vzdělávací pokrok.

Při hodnocení se přihlíží k charakteru a specifikům jednotlivých vyučovacích předmětů. V závislosti na jejich zaměření může být hodnocena zejména úroveň znalostí a porozumění, používání získaných vědomostí a dovedností, jejich aplikace v praktických a problémových situacích, samostatnost, tvořivost, schopnost komunikace a spolupráce, praktické dovednosti a další kompetence odpovídající vzdělávacím cílům daného předmětu.

Doplňkově lze přihlížet k aktivitě žáka, jeho přípravě na výuku, práci s pomůckami, spolupráci a dalším projevům přístupu k učení, pokud mají přímou souvislost se vzdělávacími cíli a očekávanými výsledky daného předmětu. Tato hlediska mají doplňkový charakter a jejich zohlednění při výsledném hodnocení nepřeváží nad posouzením dosažení vzdělávacích výsledků žáka.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se postupuje v souladu s doporučenými podpůrnými opatřeními a doporučením školského poradenského zařízení.

Hodnocení klasifikačním stupněm vyjadřuje celkovou míru dosažení očekávaných vzdělávacích výsledků žáka s přihlédnutím k charakteru daného předmětu. Jednotlivé klasifikační stupně se neposuzují pouze podle počtu chyb či dílčích výkonů, ale na základě celkového posouzení dosažené úrovně.

2. ZPŮSOBY HODNOCENÍ

Od 1. do 9. třídy jsou žáci zpravidla hodnoceni klasifikačními stupni 1 až 5 (výborně až nedostatečně). Na základě doporučení školského poradenského zařízení lze jednotlivé žáky se speciálními vzdělávacími potřebami hodnotit v souladu s doporučenými a poskytovanými podpůrnými opatřeními.

U průběžného hodnocení používáme různé formy, od klasifikace, přes bodové hodnocení, slovní hodnocení, až po sebehodnocení žáků.

Klasifikace

Výsledky vzdělávání žáka jsou v jednotlivých povinných, volitelných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem v případě použití klasifikace hodnoceny na vysvědčení stupni prospěchu:

Stupeň	Obecné vymezení
1 – výborný	Žák dosahuje očekávaných vzdělávacích výsledků na velmi dobré úrovni.
2 – chvalitebný	Žák dosahuje očekávaných vzdělávacích výsledků s drobnými nedostatky.
3 – dobrý	Žák dosahuje očekávaných vzdělávacích výsledků s výraznějšími nedostatky, které nebrání jejich základnímu zvládnutí.
4 – dostatečný	Žák dosahuje pouze základní úrovně očekávaných vzdělávacích výsledků a vykazuje podstatné nedostatky.
5 – nedostatečný	Žák očekávaných vzdělávacích výsledků nedosahuje ani na základní úrovni.
N – nehodnocen	Žáka není možné hodnotit z důvodu vysoké absence nebo jiné závažné okolnosti

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním
- prospěl(a)
- neprospěl(a)
- nehodnocen(a)

Výsledná klasifikace na vysvědčení dle charakteru předmětů

Hodnocení klasifikačním stupněm vychází z míry dosažení očekávaných vzdělávacích výsledků a vzdělávacích cílů stanovených pro daný předmět. Při hodnocení se přihlíží k charakteru a specifikům jednotlivých vyučovacích předmětů.

Výslednou klasifikaci na konci každého pololetí tvoří zejména:

- písemný projev
- ústní projev
- domácí projekty (předem známá kritéria hodnocení) - např. čtenářský deník, pokusy, aj.
- tvůrčí úkoly a jejich prezentace
- sportovní a umělecké výkony
- zapojení do týmové práce, projektů atd. a prezentace výsledků
- sebehodnocení žáka

Způsob získávání podkladů pro klasifikaci

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- písemný projev
- ústní projev
- různými druhy zkoušek (písemná, ústní, grafická, praktická, pohybová)
- didaktickými testy, samostatnými projekty nebo výtvary žáka

Při získávání podkladů pro klasifikaci může učitel přihlížet také k:

- aktivitě žáka, jeho přípravě na výuku,
- práci s pomůckami, vedení sešitu, spolupráci a dalším projevům jeho přístupu k učení,
- rozhovory s žákem (využití sebehodnocení žáků),

pokud mají přímou souvislost se vzdělávacími cíli a očekávanými výsledky daného předmětu.

Tato hlediska mají doplňkový charakter a jejich zohlednění při výsledném hodnocení nepřeváží nad posouzením dosažení vzdělávacích výsledků žáka.

3. KRITÉRIA PRO HODNOCENÍ

Obecná kritéria pro hodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních možností dítěte
- schopnost řešit problémové situace
- úroveň komunikačních dovedností
- schopnost vykonávat činnosti smysluplně a řešit předpokládané problémy tvůrčím způsobem
- změny v chování, postojích a dovednostech
- míra zodpovědnosti a tolerance, kterou žák pociťuje
- individuální pokrok dítěte
- přístup k učení (aktivita, příprava na výuku, spolupráce a další projevy přístupu učení), pokud mají přímou souvislost se vzdělávacími cíli a očekávanými výsledky daného předmětu

Kritéria pro klasifikaci dle charakteru předmětů

Konkrétní kritéria a způsoby hodnocení odpovídající charakteru a vzdělávacím cílům jednotlivých vyučovacích předmětů, včetně orientačních vah jednotlivých typů hodnocení v elektronickém systému Bakaláři, zpracovává a průběžně aktualizuje garant příslušného vyučovacích předmětu. Tyto podklady slouží jako metodická podpora pro vyučující a jsou projednávány v rámci příslušné předmětové komise.

Kritéria a způsoby hodnocení jsou v souladu s pravidly hodnocení stanovenými touto přílohou školního řádu.

Kritéria pro sebehodnocení žáků

Sebehodnocení je součástí procesu hodnocení a podporuje žáka v uvědomování si vlastního pokroku, silných stránek a oblastí, ve kterých se může dále rozvíjet.

Při sebehodnocení žák posuzuje zejména míru dosažení stanovených vzdělávacích cílů, své porozumění učivu, schopnost využít získané znalosti a dovednosti a svůj pokrok.

Forma a četnost sebehodnocení se přizpůsobuje věku žáků, charakteru vyučovacích předmětů a konkrétní vzdělávací situaci.

Sebehodnocení je podkladem pro další učení žáka a může být využito jako jeden z podkladů pro pedagogické hodnocení. Nenahrazuje hodnocení učitele.

Při sebehodnocení žák vyjadřuje písemnou nebo ústní formou:

- co se mu daří
- co mu ještě nejde
- jaké má rezervy
- jak bude pokračovat dál

Sebehodnocení žák provádí v oblastech:

- zodpovědnosti
- motivace k učení
- chování
- vztahů v třídním kolektivu

4. PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Za veškeré hodnocení je odpovědný ředitel školy a provádí je na základě návrhu jednotlivých vyučujících a třídních učitelů (chování) po projednání v pedagogické radě.

Vyučující jsou povinni mít za každé čtvrtletí dostatečný počet známek tak, aby každého žáka, který splňuje předpoklady hodnocení, mohli hodnotit. Předpokládaný minimální počet známek jsou zpravidla 2 za čtvrtletí (4 za pololetí). V případě zahájení nového pololetí či v závěru pololetí, v případě prázdnin, státního svátku, ředitelského volna či odpadlých hodin (např. mimoškolní aktivity či celoškolní a jiné projekty atd.) se frekvence hodnocení poměrně upraví.

Předpokladem pro hodnocení je splnění následujících požadavků:

- dostatek relevantních a doložitelných podkladů umožňujících posoudit míru dosažení očekávaných vzdělávacích výsledků a výstupů daného předmětu
- splnění požadavků stanovených vyučujícím daného předmětu

Pokud žák ze závažných důvodů nesplnil některý z požadavků vyučujícího pro danou vyučovací hodinu nebo není ze závažných důvodů na vyučování připraven, bude k tomu vyučující při výuce a případném hodnocení žáka přihlížet.

Dostatek podkladů se posuzuje individuálně s ohledem na charakter předmětu, průběh vzdělávání a možnosti žáka. Není-li možné žáka hodnotit, například při vysoké absenci v daném předmětu, postupuje se podle § 52 odst. 2 a 3 školského zákona.

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se čas potřebný ke splnění požadavků jednotlivých vyučovacích předmětů upravuje pouze v rozsahu vyplývajícím z jejich individuálních vzdělávacích potřeb a doporučených podpůrných opatření.

Žák s vývojovou poruchou učení má právo na slovní hodnocení, o němž na žádost zákonného zástupce rozhoduje ředitel školy, podle §51 odst. 4 školského zákona.

U žáka – cizince je zohledňována úroveň znalosti českého jazyka jako významná okolnost ovlivňující výkon, viz. § 15 odst. 7 vyhlášky č. 48/2005 Sb.

Postup při nehodnocení, přezkoumání hodnocení a opravných zkouškách

Nelze-li žáka na konci prvního nebo druhého pololetí hodnotit, stanoví ředitel školy náhradní termín hodnocení v souladu s § 52 odst. 2 a 3 školského zákona.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může ve lhůtě stanovené § 52 odst. 4 školského zákona požádat o komisionální přezkoušení žáka.

Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti, případně v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Složení komise, průběh a další náležitosti komisionálního přezkoušení se řídí § 22 vyhlášky č. 48/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Výsledek komisionálního přezkoušení stanoví komise. O přezkoušení se pořizuje protokol a výsledek je sdělen žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Opravné zkoušky konají žáci za podmínek stanovených v § 53 školského zákona. Opravné zkoušky jsou komisionální a jejich termín stanoví ředitel školy v souladu se školským zákonem. Opravná zkouška se koná nejpozději do konce příslušného školního roku. V jednom dni může žák konat pouze jednu.

Při postupech souvisejících s hodnocením, které nejsou touto přílohou upraveny, se postupuje podle školského zákona a dalších příslušných právních předpisů a v souladu se školním vzdělávacím programem.

5. HODNOCENÍ CHOVÁNÍ

Chování žáka je hodnoceno podle míry dodržování pravidel stanovených školním řádem, pravidly třídy a dalšími předem stanovenými a žákům známými pravidly vztahujícími se k dané vzdělávací situaci.

Kritéria a stupně pro hodnocení chování žáka

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni 1 až 3 (velmi dobré až neuspokojivé).

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle přijímá a dodržuje pravidla chování stanovená školním řádem a aktivně je prosazuje. Projevuje dobrý vztah ke všem pracovníkům školy i spolužákům. Přispívá k utváření a upevňování příjemného pracovního prostředí. Ojediněle se může dopustit méně závažných přestupků proti školnímu řádu. Takto může být hodnocen i žák, který se dopustil porušení školního řádu, a bylo mu uděleno jedno z následujících výchovných opatření: napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy. Podmínkou je školní řád dále neporušovat.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka není vždy v souladu s pravidly chování a s ustanovením školního řádu. Dopustí-li se závažného přestupku nebo se dopustí opakovaně méně závažných přestupků. Nepřispívá aktivně k utváření příjemného pracovního prostředí ani k utváření dobrých mezilidských vztahů. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit. Žák, který obdržel ředitelskou důtku a dopouští se opakovaně porušování školního řádu. Druhý stupeň z chování může obdržet i žák bez udělení kázeňského opatření za závažné porušení školního řádu po předchozím projednání na výchovné komisi.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování stanovenými ve školním řádu a v rozporu s pravidly slušného chování. Žák záměrně narušuje pracovní prostředí a mezilidské vztahy. Dopouští se takového provinění, že je jím vážně ohrožena výchova ostatních žáků. Žák se nesnaží své chyby napravit a není přístupný výchovnému působení.

Vydáno dne: 1.9.2026